

Mladá herecká *krev*

Barbara Humel

Jakub Gottwald

Petr Vančura

Dostat se během uplynulé sezony na představení do pražského divadla DISK, kde nejvyšší herecké ročníky Divadelní fakulty Akademie múzických umění tradičně prezentují svou tvorbu, nebylo vůbec jednoduché. Bývalo vyprodáno dlouho dopředu, desítky návštěvníků, na které už nezbyla židle, se tísnily kdekoli to jen šlo a potlesk nebral konce.

Každý rok opustí DAMU okolo dvou desítek absolventů – herců z oboru činohry a alternativního divadla. Ti, kteří končí právě nyní, jsou v mnohém výjimeční, ať už je to jejich výrazným talentem či neobyčejnou soudržností. Jejich cesty k divadlu se různí: například Lenka Zahradnická, Vojtěch Dyk a Petr Vančura vyrůstali v amatérském divadle Radar, pro Barbaru Humel, jejíž matka je herečka, bylo divadlo přirozeností, také Radovan Klučka chtěl být hercem odjakživa a Jakub Gottwald vystudoval Konzervatoř Brno. Naopak Jana Pidrmanová šla k přijímacím zkouškám na DAMU spíše ze zvědavosti, Tereza Tausingerová je vystudovaná farmaceutická laborantka... Zbývá už jen pár posledních šancí vidět je pohromadě: činoherní Mužské záležitosti se budou hrát v A Studiu Rubín, alternativní Velmi společenské tance v Divadle Ponoc. Pak se definitivně rozprchnou do svých angažmá, ke svým projektům. Jsou plní energie, odhodlaní věnovat se herectví se vším všudy, zkrátka dělat věci, za kterými si budou pevně stát. Tady jsou někteří z nich:

Lenka Zahradnická, o tom, proč právě divadlo (23 let, role ve Stavovském divadle, v divadelním spolku Frida, v Divadle Gong, v divadle Radar): „Divadlo je pro mě zábava i práce, která nikdy nebude nudná, neustále se mění. Při každém projektu potkávám jiné lidi, hraju jinou roli, hraje se v jiném prostoru... Také proto mě spíše než angažmá láká hostování na různých scénách – chci si vybírat lidi, se kterými je mi dobře a kterým se při práci můžu náležitě otevřít.“

Vojtěch Dyk, o vztahu k divadlu a hudbě (23 let, angažmá v Národním divadle, role v Divadle v Dlouhé, v muzikálech divadla Ta Fantastika): „Na divadle mám rád navazování kontaktu s dalšími herci a s publikem, možnost pohlédnout svým vlastním způsobem na předem daný text. V hudbě se zase cítím svobodněji, protože vychází přímo ze mě, rád improvizuju. Plánuju spoustu hudebních projektů, kde budu závislý jen sám na sobě. Je úžasné mít práci jako koníček!“

Bojovat
s trémou
byla *výzva*,
říká
Tereza
Tausingerová

Někteří snili *o herectví* odjakživa, jiné na DAMU zavedla náhoda. Dnes mladí absolventi

Lenka Zahradnická

hrají v nejznámějších českých divadlech.

Petr Vančura, o formování sama sebe (24 let, role v NODu, v Divadle Minor, v Alfrédu ve dvoře, v mezinárodním projektu Totalita): „Studium alterny na DAMU mě připravilo především na mě samotného. Škola mi umožnila lépe se poznat, pomohla mi k sebeovládání, sebedůvěře, k méně pesimistickému pochybování o tom, co umím, a o projektech, které dělám. Změnil jsem se já i můj pohled na uměleckou formu divadla.“

Jana Pidrmanová, o lásce k divadlu (23 let, role v Divadle Gong a v Národním divadle, pak odjíždí na stáž do Berlína): „Ze začátku jsem zažívala vnitřní boj, co že na DAMU vlastně dělám. Nejhorší byly pochyby, jestli je divadlo opravdu smysl mého života. V prvním ročníku jsme se spolužáky hráli malinké role v Cyrano v Národním. Když se rozevřela opona a diváci tleskali, bylo to úžasné – jako by padal déšť... Postupně mě ta ‚práce‘ začala naplňovat. Divadlo je vášně, které se nevzdám.“

Radovan Klučka, o hraní a kreativě (24 let, role v Divadle Gong, v Divadle na Vinohradech): „Netrvám na tom, že nejlepší je jediné divadlo, mě baví hraní celkově. Na divadle mi ale vadí, že se z něj stále víc stává jen jakási práce – rychle věc nazkoušet a hrát ji klidně nehotovou několik měsíců. To raději udělám jednu hru za dva roky, ale pořádně. Abych si to mohl dovolit, snažím se zúročit svou kreativitu také jinde – dělám třeba návrhy reklamních kampaní.“

Barbara Humel, o velkém odhodlání (26 let, role v A Studiu Rubín): „Alternativní způsob herecké práce mi sedl. Mívala jsem období, kdy jsem nevěděla, jestli mám hrát, zpívat nebo tančit, tady jsem měla příležitost věnovat se všemu. Divadlo je alfou omegou mého života. V budoucnosti bych chtěla mít především volný prostor pro svou tvorbu. Vždycky budu dělat všechno pro to, abych mohla hrát divadlo.“

Jakub Gottwald, o alternativním divadle (23 let, role v A Studiu Rubín či v projektu Totalita): „Je to divadlo obrazové, snové, pocitové, svým způsobem opravdovější. Zkoušejí se různé polohy, zapojuje se hudba i výtvarné umění. Baví mě míchat žánry, vyvíjet se. Chci dělat věci, které lidi přimějí k zamyšlení, vytrhnou je z lhostejnosti a budou posouvat hranice zažitého vnímání a chápání.“

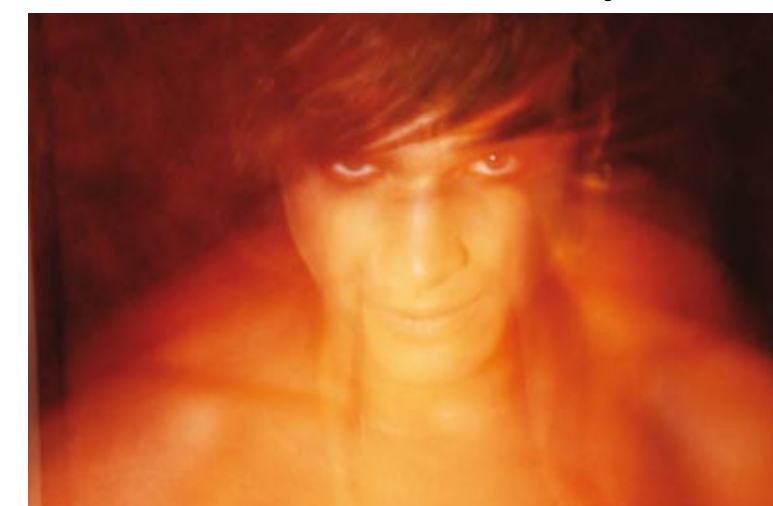
Tereza Tausingerová, o nejistotě a pochybách (28 let, role v Alfrédu ve Dvoře, v projektu nového cirku v Divadle Archa): „Studovala jsem střední zdravotnickou školu, takže jsem měla handicap oproti lidem, kteří se herectvím zabývali dřív. Než jsem se rozkoukala a překonala ostych, byl tu čtvrták. Naučit se nemít trému ale byla výzva. Teď vím, že se chci divadlem živit.“ ■

Radovan Klučka

Jana Pidrmanová

Vojtěch Dyk